

Beslissing 2011-06 van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

mevrouw Aurelia Picard

tegen

Dag Allemaal en Serge Vanhellemont, journalist

Met een brief van 5 oktober 2009 dient advocaat Luc Boxstaele namens zijn cliënte, mevrouw Aurelia Picard, klacht in tegen Dag Allemaal en tegen journalist Serge Vanhellemont naar aanleiding van een reeks artikelen die in het weekblad zijn gepubliceerd tussen 9 december 2008 en 8 september 2009. Namens Dag Allemaal en Vanhellemont heeft hoofdredacteur Ilse Beyers geantwoord met een brief van 23 februari 2010. Na herinneringen door de ombudsman van de Raad voor de Journalistiek heeft advocaat Boxstaele met een brief van 12 januari 2011 laten weten dat zijn cliënte een uitspraak wil van de Raad over haar klacht. Hij heeft dit ook bevestigd in een mail van 7 maart 2011.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft de zaak besproken op 8 maart 2011. Beide partijen hebben laten weten dat ze afzien van een hoorzitting.

DE FEITEN

Klaagster heeft in 2008 gedurende korte tijd een relatie gehad met Davy Vrancken, die als acteur en zanger bekend is als Davy Gilles. Op 28 mei 2009 beviel ze van een zoon, over wie ze steeds volgehouden heeft dat Vrancken de vader is. Vrancken ontkende dit aanvankelijk, maar een DNA-test die na de geboorte is uitgevoerd, wees uit dat Vrancken inderdaad de biologische vader is. Nadien kwam het tussen klaagster en Vrancken nog tot discussies over de alimentatie die Vrancken zou betalen. Deze en andere verwickelingen tussen klaagster en Vrancken werden in Dag Allemaal opgevolgd in een reeks artikelen, met onder meer interviews met Vrancken, met de partner van Vrancken, met de zus van klaagster en met haar advocaat. Klaagster, die hierover niet te spreken was, diende op 13 mei 2009 tegen journalist Serge Van Hellemont een klacht in bij de politie, eerst in Zelzate en daarna in Gent.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klaagster verwijt Dag Allemaal en journalist Van Hellemont meerdere inbreuken op de journalistieke ethiek. In de eerste plaats voert ze aan dat de artikelen allerlei leugens en verzinsels bevatten en dat ze een eenzijdig en negatief beeld van haar ophangen, omdat de journalist de feiten enkel heeft belicht vanuit het standpunt van Davy Vrancken. De advocaat van klaagster heeft Dag Allemaal tweemaal, met name op 23 april 2009 en op 16 mei 2009, in gebreke gesteld en geëist dat bijkomende artikelen op voorhand aan haar ter inzage zouden worden overgemaakt, maar daar is Dag Allemaal niet op ingegaan. Ten tweede betoogt klaagster dat de artikelen een inbreuk uitmaken op haar privéleven, omdat ze werden geïllustreerd met foto's van haarzelf en van haar zoon. In de derde plaats voert klaagster aan dat ze herhaaldelijk door journalist Van Hellemont is lastig gevallen en onder druk gezet, onder meer met telefoontjes en sms-berichten in het midden van de nacht. Ten slotte meent klaagster dat Dag Allemaal ten onrechte een foto van haar advocaat heeft gepubliceerd naast

diens verklaringen, terwijl de advocaat nooit hiervoor toelating heeft gegeven en hij ook geen interview aan het weekblad heeft gegeven.

Dag Allemaal en journalist Vanhellemont antwoorden dat klaagster vaag blijft over welke leugens en verzinsels er zouden gepubliceerd zijn. Dag Allemaal bracht verslag uit aan de hand van een reeks interviews, en in een geschil als dat van klaagster met Davy Vrancken is het voor een journalist onmogelijk om na te gaan wie de waarheid spreekt en wie liegt. De journalist kan dan ook niet verantwoordelijk worden gesteld voor de uitlatingen van de geïnterviewde, op voorwaarde dat hij die uitlatingen niet tot de zijne maakt, en aan die voorwaarde is voldaan. Dag Allemaal ontkent ook dat er met klaagster een afspraak zou zijn gemaakt om de artikelen op voorhand te laten inzien, zodat het weekblad hierover geen verwijt kan worden gemaakt. In verband met de publicatie van foto's van klaagster en haar kind, voert Dag Allemaal aan dat klaagster zelf met haar versie naar buiten is gekomen in het weekblad TV Familie, zodat ze er voor gekozen heeft om gedurende een beperkte tijd een bekend persoon te zijn. Voor de publicatie van de foto van het kind zegt Dag Allemaal de toestemming te hebben verkregen van de vader. Wat de beschuldiging van belaging betreft, voert Dag Allemaal aan dat de journalist af en toe contact heeft opgenomen met klaagster om haar versie van de feiten te vernemen, maar wordt er formeel ontkend dat dit 's nachts zou zijn gebeurd. Wat ten slotte het interview met de advocaat van klaagster betreft, voert Dag Allemaal aan dat de advocaat een uitvoerig gesprek heeft gevoerd met de journalist en dat er daarom een reden was om dit interview met een foto te illustreren.

BESLISSING

1. De berichtgeving in Dag Allemaal kadert in het geschil tussen klaagster en Davy Vrancken, dat in enkele media ruim aan bod is gekomen. De Raad voor de Journalistiek stelt vast dat klaagster er zelf voor gekozen heeft om een publieke figuur te zijn. Zo heeft ze onder meer haar verhaal en foto's van zichzelf en van haar kind ter beschikking gesteld van de media. Daardoor heeft ze zelf afstand gedaan van haar recht op privacy in deze zaak. Voor wat dit onderdeel betreft, is de klacht dan ook ongegrond.
2. Klaagster voert aan dat Dag Allemaal onjuistheden heeft gepubliceerd. In dat verband staat het vast dat Davy Vrancken in de eerste artikelen in Dag Allemaal onjuiste informatie heeft verstrekt over zijn relatie met klaagster. Dat heeft de journalist er niet van weerhouden om die informatie zonder voorbehoud over te nemen en ook in zijn latere artikelen de verklaringen van Vrancken onkritisch weer te geven. Het had voor de journalist intussen nochtans duidelijk moeten zijn dat hij de verklaringen van Davy Vrancken niet voor waarachtig mocht aannemen. Hij is dan ook tekort geschoten aan de verplichting van artikel 2 van de Code van de Raad voor de Journalistiek, dat bepaalt: *'De journalist checkt de waarachtigheid van de informatie.'*
3. Klaagster voert ook aan dat de artikelen niet voor publicatie aan haar werden overgelegd, ondanks de brieven die haar advocaat hierover aan het weekblad heeft gestuurd. Deze brieven zijn echter eenzijdig en klaagster kan niet aannemelijk maken dat er daarover een afspraak is geweest tussen partijen. Afspraken over voorinzage van teksten moeten nageleefd worden maar ze dienen juist om die reden duidelijk en ondubbelzinnig te zijn. (zie: RvdJ 2003-08, *Verhellen t/ De Coninck*, 11 december 2003 en RvdJ 2008-11, *De Croo-Desguin t. Leestmans*, 19 juni 2008). Van een duidelijke en ondubbelzinnige afspraak was in dit geval geen sprake.

4. Wat de beweerde belaging van klaagster betreft, beschikt de Raad voor de Journalistiek over onvoldoende gegevens om er uit af te leiden dat de journalist klaagster systematisch zou hebben belaagd.
5. Wat ten slotte het geïllustreerde interview met de advocaat van klaagster betreft, stelt de Raad voor de Journalistiek vast dat de advocaat zelf geen betrokken partij is en dat klaagster geen persoonlijk belang heeft bij dit onderdeel van de klacht. Voor wat dit onderdeel betreft, is de klacht onontvankelijk.

Om die redenen is de Raad voor Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond voor wat betreft het onvoldoende checken van de informatie die in het weekblad is gepubliceerd

Brussel, 14 april 2011